

Karakteristieken op 31 december 2015

- People to People steunt 9 gezinnen in Lalibela.
 - 6 leerlingen worden geholpen met hun beroepsopleiding op een soort VMBO school.
 - In diverse steden studeren 4 studenten met hulp van de stichting.
 - De stichting exploiteert vijf People to People Information Centers (o.a. computers en boeken)
 - De openbare bibliotheek van Lalibela wordt gesteund door P2P.
 - People to People zorgt voor werkgelegenheid van acht fulltime medewerksters en drie parttimers.
 - Maandelijkse vaste kosten € 630,-
 - De vaste sponsors zorgen elke maand voor € 820,-
 - De kosten in Nederland schommelen rond de 1%.
-

Onze studenten studeren zowel in het uiterste westen als het uiterste noorden van Ethiopië; te ver weg om ze te bezoeken. Met telefoon en mail hebben we een goed contact gehad en tegenwoordig is een geldtransfer een fluitje van een paar Birren.

Algemeen

Het is elk jaar een verrassing te zien wat er allemaal weer in Addis Abeba tot stand is gekomen. Nog maar 10 jaar geleden scharrelden er nog schapen en geiten door de belangrijkste straten en nu, warempel, zoemt er een tram over een supersonische baan die dwars door de stad is aangelegd. Hoewel de infrastructuur nog lang niet op orde is beginnen de puinhopen van de reconstructiewerkzaamheden toch langzaam te verdwijnen.

Lalibela

Mijn oude vertrouwde Lalibela wordt langzamerhand eveneens door de vooruitgang weggepoetst. Het historische centrum van het stadje wordt, met het UNESCO masterplan in de hand, door honderden werklieden vertimmerd tot een soort openluchtmuseum. Tal van krotten zijn gesloopt maar hun bewoners hebben als compensatie een stuk grond gekregen waarop nu complete nieuwbouwwijken worden aangelegd. Nog wel van houten palen en met cement afgedekte moddermuren maar mét een dakbedekking van golfplaat.

Onze informatiecentra

Zoals ik vorig jaar al schreef wordt onze betrokkenheid bij de informatiecentra langzamerhand afgebouwd. Over twee á drie jaar moeten ze zelfstandig draaien. Door de economische opleving van Lalibela zijn de ouders in staat een wat hogere ouderbijdrage te betalen. Elk jaar verlagen wij onze bijdrage met 20% en dat deel wordt nu door de ouders betaald.

Wij zorgen nog wel voor de reparatie van defecte computers en voor reserve onderdelen.

Nieuwe eenmalige projecten

We hebben altijd wel een wachtlijst van scholen die graag in aanmerking willen komen voor onze hulp. Ze hebben lang genoeg moeten wachten want onze voorkeur lag natuurlijk bij onze informatiecentra. Nu is er pas wat ruimte om ook de andere scholen een beetje te helpen. Die hulp bestaat uit boeken en een paar potten verf waarmee de somberheid uit de donkere lokaaltjes kan worden verdreven.

Openbare bibliotheek

Het is alweer 7 jaar geleden dat we onze eerste boeken over de drempel van de bibliotheek hebben gesjouwd. Elk jaar hebben we de collectie kunnen uitbouwen en dat hebben we dit jaar ook maar weer gedaan. 311 stuks om precies te zijn. Onze tafels met leesboxen voldoen prima en worden optimaal gebruikt.

Gezinnen

Zo ongeveer een jaar geleden werd er op de Lalibela school een nieuwe medewerkster voor ons informatiecentrum aangesteld. Ik heb daar verder geen bemoeienis mee omdat dit de taak is van de schoolleiding. Geen corruptie en ook geen kruiwagen voor Serke maar op eigen kwaliteit wel een benoeming waar ik erg trots op ben.

Serke Derebe heeft heel lang in ons project gezeten en daar is twee jaar geleden een einde aan gekomen nadat zij haar diploma had behaald. Ik kan me herinneren dat ik stevige gevechten met haar heb gevoerd omdat zij het herhaaldelijk presteerde van beroepskeuze te veranderen. Ze begon als politieagente maar uiteindelijk was haar diploma IT specialist de sleutel voor haar eerste baantje.

De cirkel is dus toch rond.

Een nieuw fenomeen hier zijn de avondscholen. Bijna iedereen die eerder geen kans heeft gehad of als puber gewoonweg te lamlendig was gaat nu, na het werk, naar school om alsnog een beroepsopleiding te volgen.

Studenten

“Is er nog ruimte om een leerling uit groep 8 in het project op te nemen” was de vraag van de toenmalige schooldirecteur van Addis Birhanu. Het joch was toen 14 en woonde al zelfstandig omdat zijn ouders waren overleden. Hij verdiende wat geld met houthakken en andere klusjes en kon daarvan ook een hokje huren waar hij kon slapen. Hij was altijd de beste van de klas en natuurlijk wilde hij graag naar de universiteit. Dat is er allemaal van gekomen en nu, na een vierjarige universitaire opleiding, is hij cum laude afgestudeerd en mag hij zich master public health services noemen. Hij is nu op zoek naar een baan maar die liggen er niet voor het opscheppen, zeker niet als je geen kruiwagentje hebt die je ergens naar binnen weet te loodsen. Het is een dure opleiding geweest en hij realiseert zich dat maar al te goed. Hij heeft mij nu al drie keer gevraagd of ik toch maar vooral zijn dankbaarheid aan onze sponsors wil overbrengen. Bij deze dus.

De karavaan trekt verder en vanaf september volgen we de ontwikkelingen van een tweetal slimme meiden die nu op jacht naar een academische graad zijn gegaan.

Ondertussen in Nederland

- Wij krijgen van de stichting 40MM een bedrag van € 550,-
- Van particulieren ontvangen we Engelstalige boeken voor de bibliotheek en de scholen
- Van een familie ontvingen wij € 150,- en van een andere € 650,-
- Een bedrijf gaf ons € 300,-